

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417010012
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1417010012.8

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.decembra 2019 v Bratislave

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku súd postupuje trestnú vec sp.zn. X Q. vedenú proti obžalovanému E.. H. R., H., nar.XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., G. Č.. XXXX/XX, adresa na doručovanie písomností: T., Q. Č.. X na skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

od apríla 2011 do 12.marca 2016 v Bratislave v mieste spoločného bydliska na G. K. Č.. XXXX/XX v byte č. XX na šiestom poschodí opakovane psychicky deptal, znevažoval svoju manželku poškodenú E.. H. O. a to takým spôsobom, že jej nadával hrubo urážlivými výrazmi uvedenými v spisovom materiály, osočoval ju, znevažoval jej prácu v domácnosti, vyčítal jej, že nevie urobiť ani jednu vec poriadne, vyčítal jej, že sa nevie postarať o domácnosť, postarať o deti a to aj pred ich spoločnými maloletými deťmi, dvakrát, keď stíšila televízor po nej hodil ovládač, pričom jej vyčítal, že mu musí stále do niečoho zasahovať, ponižoval ju tým, že jej hovoril, že nemá na to, aby vykonávala inú robotu ako robí, v prípade, že zostala s chorými deťmi doma ju označoval za flákača, pričom jeho konanie vyvrcholilo v podobe fyzických útokov voči poškodenej a to

-dňa 19.apríla 2011, keď poškodenú v uvedenom byte udrel minimálne trikrát päťou do pravej spánkovej časti hlavy, čím jej spôsobil podliatinu ušnice vpravo, tržnú ranu blany bubienka vpravo a poruchu sluchu obojstranne,

-dňa 13.marca 2014 v uvedenom byte ju pred oboma synmi po predchádzajúcej hádke strhol na zem, príľahol ju a držal ju niekoľko sekúnd rukou pod jej krkom a keď poškodená začala kričať o pomoc, pustil ju a z bytu odišiel, čím jej spôsobil tri hematómy, 10x10 cm v gluteálnej oblasti, v oblasti kolena a na predlaktí,

-dňa 12.marca 2016 v uvedenom byte pred oboma synmi po predchádzajúcej hádke obutou zimnou koženou topánkou kopol poškodenú do krku, ktorá kľáčiac obliekala syna B.V., na čo poškodená spadla na zem a začala plakať a kričať, čím jej spôsobil krvácanie v ústnej dutine a pomliaždenie jazyka a hematóm na krku

Okresnému úradu Bratislava, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by sa mal prejednať ako priestupok

odôvodnenie:

Dňa 20.januára 2017 podal podľa § 234 ods. 1Trestného poriadku(d ďalej Tr.por.)

prokurátor obžalobu na obžalovaného pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.), ktorého sa mal dopustiť tak, že od apríla 2011 do 12.marca 2016 v Bratislave v mieste spoločného bydliska na G. K. Č.. XXXX/XX v byte č. XX na šiestom poschodí opakovane psychicky deptal, znevažoval svoju manželku poškodenú E.. H. O.Ú. a to takým spôsobom, že jej nadával hrubo urážlivými výrazmi uvedenými v spisovom materiály, osočoval ju, znevažoval jej prácu v domácnosti, vyčítal jej, že nevie urobiť ani jednu vec poriadne, vyčítal jej, že sa nevie postarať o domácnosť, postarať o deti a to aj pred ich spoločnými maloletými deťmi, dvakrát, keď stíšila televízor po nej hodil ovládač, pričom jej vyčítal, že mu musí stále do niečoho zasahovať, ponižoval ju tým, že jej hovoril, že nemá na to, aby vykonávala inú robotu ako robí, v prípade, že zostala s chorými deťmi doma ju označoval za flákača, pričom jeho konanie vyvrcholilo v podobe fyzických útokov voči poškodenej a to

-dňa 19.apríla 2011, keď poškodenú v uvedenom byte udrel minimálne trikrát päťou do pravej spánkovej časti hlavy, čím jej spôsobil podliatinu ušnice vpravo, tržnú ranu blany bubienka vpravo a poruchu sluchu obojstranne,

-dňa 13.marca 2014 v uvedenom byte ju pred oboma synmi po predchádzajúcej hádke strhol na zem, priľahol ju a držal ju niekoľko sekúnd rukou pod jej krkom a keď poškodená začala kričať o pomoc, pustil ju a z bytu odišiel, čím jej spôsobil tri hematómy, 10x10 cm v gluteálnej oblasti, v oblasti kolena a na predlaktí,

-dňa 12.marca 2016 v uvedenom byte pred oboma synmi po predchádzajúcej hádke obutou zimnou koženou topánkou kopol poškodenú do krku, ktorá kľačiac obliekala syna B.V., na čo poškodená spadla na zem a začala plakať a kričať, čím jej spôsobil krvácanie v ústnej dutine a pomliaždenie jazyka a hematóm na krku.

Súd vo veci uznesením pod č.k. 2 T/5/2017-308, dňa 22.mája 2017 podľa § 280 ods. 2 Tr.por. trestnú vec pod sp.zn. 2 T/5/2017 proti obžalovanému pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. postúpil Okresnému úradu Bratislava, preto mal za to, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by sa mal prejednať ako priestupok. Proti predmetnému uzneseniu podal sťažnosť prokurátor.

Dňa 13.septembra 2017 Krajský súd v Bratislave, pod sp.zn. 1 To/84/2017 uznesením podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol.

Sťažnostný súd uzatvoril, že konanie obžalovaného tak, ako vykonaným dokazovaním preukázal prvostupňový súd nemôže napĺňať znaky žalovaného trestného činu - zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. z dôvodov ako to správne súd vyhodnotil, ktoré dôvody si osvojil aj sťažnostný súd.

Súd však pochybil - nevysporiadal sa aj nevysvetlil, či tento nenapĺňa prípadné znaky iného trestného činu, napr. ublíženia na zdraví. Zdôraznil, že súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe a musí skutok prejednať a rozhodnúť o ňom v celej jeho šírke. Preto nedostatkom v dokazovaní a aj odôvodnení uznesenia prvostupňového súdu bolo nevysporiadanie sa s okolnosťami následkov zranení pri jednotlivých útokoch zo strany obžalovaného voči poškodenej, preukázaných tak, ako to vyplýva jednak z výpovedí predovšetkým poškodenej, ale aj samotného obžalovaného, resp. najmä z objektívnych dôkazov, lekárskeho potvrdení o ošetrovaniach poškodenej, či tieto nenapĺňajú znaky prípadného iného trestného činu. V tomto smere však musí súd ešte doplniť dokazovanie o jednotlivých zraneniach poškodenej, aj za súčinnosti prokurátorky, ako nositeľky dôkazného bremena a samozrejme aj pri zachovaní totožnosti, resp. čiastočnej totožnosti skutku. Len v prípade, ak súd dospeje, po doplnení dokazovania k záveru, že žalovaný skutok nenapĺňa znaky žiadneho trestného činu, len potom je možný postup prípadného skúmania, či konanie obžalovaného napĺňa znaky priestupkového konania a akého, pričom orgán príslušný na prejednanie priestupkov môže konanie obžalovaného prejednať v priestupkovom konaní, pokiaľ v čase rozhodnutia súdu ešte neuplynula dvojročná prekluzívna lehota určená na prejednanie priestupku.

Dňa 27.novembra 2017 súd uznesením pod č.k. 2 T/5/2017-363 podľa § 280 ods. 2 Tr.por. trestnú vec pod sp.zn. 2 T/5/2017 proti obžalovanému pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. postúpil Okresnému úradu Bratislava, preto mal za to, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by sa mal prejednať ako priestupok.

Proti predmetnému uzneseniu podal sťažnosť prokurátor.

Dňa 30.mája 2018 Krajský súd v Bratislave, pod sp.zn. 1 To/37/2018 uznesením podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol.

Sťažnostný súd mal za to, že povinnosťou súdu bude dôkladne vyhodnotiť dovtedy zabezpečené dôkazy ohľadne zranení poškodenej. Nielen výpoveď obžalovaného, ale aj poškodenej s poukazom na zabezpečené listinné dôkazy a znalecké posudky, či a ktoré čiastkové útoky z podanej obžaloby napĺňajú znaky iného a ktorého trestného činu, napr. ublíženia na zdraví podľa príslušnej právnej kvalifikácie tak, ako to bolo naznačené.

Senát krajského súdu poukázal i na podrobné vyjadrenie poškodenej k napadnutému uzneseniu (zákon jej nepriznáva právo sťažnosti voči takémuto rozhodnutiu súdu) a preto v novom konaní sa bude musieť prvostupňový súd podrobne zaoberať aj týmito jej vyjadrenia a námietkami ku konaniu a vykonanému dokazovaniu a rovnako tak aj so sťažnostnými námietkami prokurátorky, ktoré v plnom rozsahu považoval za opodstatnené. Súdu nič nebránilo pribrať do konania znalca na posúdenie všetkých zranení poškodenej, ktoré sú súčasťou podanej obžaloby z pohľadu, či a ktoré napĺňajú znaky prípadného trestného činu ublíženia na zdraví, podľa príslušnej a dokázanej právnej kvalifikácie tak, ako sa doposiaľ javia sťažnostnému súdu, pričom je k takémuto znaleckému dokazovaniu vo veci dostatok dôkazov a podkladov.

Úlohou súdu prvého stupňa vzhľadom na dôvody uznesenia vysporiadať sa so všetkými sťažnostnými námietkami prokurátorky (vo vzťahu ku skutku zo dňa 12.marca 2016), ako z pohľadu podrobných vyjadrení poškodenej, prípadne nariadiť znalecké dokazovanie na posúdenie zranení poškodenej a následne všetky vykonané dôkazy v súlade so zákonom sa s nimi vysporiadať tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods.10, ods. 12 Tr.por. a rozhodnúť spravodlivo a v súlade so zákonom.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Súd počas nariadených hlavných pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne a zároveň poškodenej E.. H. O., svedkov I. O., O.. I.. L. R., O.. I.. R. R., E. S., D.. E. E., E.. D. R.F., znalcov S.. E.. C.I. P., H.. a E.. E. Z.I., H..

Prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).

Tento urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávaní a to:

- výsluchom obžalovaného v prípravnom konaní č. I. 72-82, zo dňa 26.marca 2016 a výsluchom na hlavnom pojednávaní dňa 22.februára 2017, 29.marca 2017, 22.mája 2017, 27.novembra 2017, 25.novembra 2019

-výsluchom svedkyne a zároveň poškodenej E.. H. O. v prípravnom konaní č. I. 83-93, zo dňa 26.marca 2016, č. I. 94-100, zo dňa 11.novembra 2016 a výsluchom na hlavnom pojednávaní dňa 22.februára 2017, 25.novembra 2019 a vyjadrenie poškodenej zo dňa 10.mája 2018

V predmetnej veci boli podrobne vypočutí:

-svedkyňa I. O. - matka poškodenej - č. I. 102-105, zo dňa 21.apríla 2016 a výsluchom na hlavnom pojednávaní dňa 29.marca 2017

-svedkyne O.. I.. L. R.D. - matky obžalovaného - č. I. 106-109, zo dňa 22.apríla 2016 a výsluchom na hlavnom pojednávaní dňa 29.marca 2017

-svedka O.. I.. R.S. R. - otca obžalovaného - č. I. 111-113, zo dňa 9.mája 2016, a výsluchom na hlavnom pojednávaní dňa 29.marca 2017

-svedka E. S. - susedy obžalovaného a poškodenej - v bytovom dome na ulici G. Č.. XXXX/XX, T. - č. I. 115-118, zo dňa 8.júla 2016 a výsluchom na hlavnom pojednávaní dňa 29.marca 2017

-svedkyne D.. E. E. - susedy obžalovaného a poškodenej - v bytovom dome na ulici G. Č.. XXXX/XX, T. - č. I. 119-122, zo dňa 13.júla 2016 a výsluchom na hlavnom pojednávaní dňa 29.marca 2017

-svedkyne E.. D. R. - ošetrojúcej lekárky obžalovaného - č. I. 125-128, zo dňa 19.októbra 2016 a výsluchom na hlavnom pojednávaní dňa 29.marca 2017

Vo vzťahu k týmto svedkom išlo len o svedkov nepriamych - nakoľko títo neboli priamo pri žalovanom konaní obžalovaného v rozhodnom období.

V súlade s ustanovením § 270 ods. 2 Tr.por. bol prehratý obrazovo - zvukový záznam z výsluchu dcéry obžalovaného a poškodenej - A. R. - č. I. 134-141 zo dňa 26.októbra 2016

V predmetnej veci bol vypočutý

-znalec

-S.. E.. C. P., H.. - znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých - (vypracoval znalecký posudok vo vzťahu k poškodenej a vo vzťahu k obžalovanému) a osobný výsluch predmetného znalca na hlavnom pojednávaní dňa 22.mája 2017

-znalec

E.. E. Z., H.. - znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie otorinolaryngológia ORL - ušné, nosové krčné - (vypracoval znalecký posudok vo vzťahu k poškodenej) a osobný výsluch znalca na hlavnom pojednávaní dňa 25.novembra 2019.

V súlade s ustanovením § 268 ods. 2 Tr.por, bol na hlavnom pojednávaní oboznámený znalecký posudok od

-E.. C. E. a E.. P. J. - znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria - vo vzťahu k obžalovanému

Oboznámené boli

- ďalšie listinné dôkazy, ktoré boli založené v spise - a ktoré boli oboznámené počas dokazovania na hlavných pojednaniach ako i

-lekárske správy vo vzťahu ku poškodenej zo dňa 20.apríla 2011, zo dňa 12.marca 2016, zo dňa 14.marca 2014, zo dňa 15.marca 2016, zo dňa 18.marca 2016, zo dňa 17.marca 2016, zo dňa 7.marca 2016, zo dňa 21.marca 2016, zo dňa 23.marca 2016, zo dňa 6.júla 2016, zo dňa 14.06.2017, zo dňa 24.10.2017, zo dňa 21.11.2017, zo dňa 24.11.2017, zo dňa 05.03.2018, zo dňa 17.04.2018

-lekárska správa vo vzťahu ku obžalovanému zo dňa 1.apríla 2016

-správa zo psychologického a špeciálnopedagogického vyšetrenia zo dňa 11.augusta 2016 vo vzťahu k maloletému F. R. - synovi obžalovaného a poškodenej

-charakteristiky od zamestnávateľov obžalovaného (Ústav vied o zemi, Slovenskej akadémie vied, so sídlom Bratislava, Dúbravská cesta 9) a vo vzťahu ku poškodenej (Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie - osobný úrad so sídlom Bratislava, Jeséniova 17/D)

-rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 13 P/95/2016-119, zo dňa 18.októbra 2016, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.októbra 2016

-evidencia priestupkov - výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky od 01.01.2010 ku dňu 04.10.2019

-priestupok zo dňa 13.marca 2014 vo vzťahu ku poškodenej

-odpis z Registra trestov vo vzťahu k obžalovanému - bez záznamu

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav veci:

od apríla 2011 do 12.marca 2016 v Bratislave v mieste spoločného bydliska na G. K. Č.. XXXX/XX v byte č. XX na šiestom poschodí opakovane psychicky deptal, znevažoval svoju manželku poškodenú E.. H. O. a to takým spôsobom, že jej nadával hrubo urážlivými výrazmi uvedenými v spisovom materiály, osočoval ju, znevažoval jej prácu v domácnosti, vyčítal jej, že nevie urobiť ani jednu vec poriadne, vyčítal jej, že sa nevie postarať o domácnosť, postarať o deti a to aj pred ich spoločnými maloletými deťmi, dvakrát, keď stišila televízor po nej hodil ovládač, pričom jej vyčítal, že mu musí stále do niečoho zasahovať, ponižoval ju tým, že jej hovoril, že nemá na to, aby vykonávala inú robotu ako robí, v prípade, že zostala s chorými deťmi doma ju označoval za flákača, pričom jeho konanie vyvrcholilo v podobe fyzických útokov voči poškodenej.

Obžalovaný v spoločnej domácnosti s poškodenou od roku 2000. Počas ich spolužitia sa im narodili tri maloleté deti - A., nar. XX.XX.XXXX, F., nar. XX.XX.XXXX a T., nar. XX.XX.XXXX. Obžalovaný nepoprel, že počas predmetného spolužitia neboli medzi nimi aj konflikty, ktoré vypovedal, že boli vzájomné.

Poprel však - že by vo vzťahu ku poškodenej ju hrubým spôsobom urážal, osočoval, znevažoval jej prácu v domácnosti, vyčítal, že nevie urobiť ani jednu vec poriadne, že by sa nevedela postarať o deti a to i pred nimi samotnými ako i hodiť do nej ovládač, že by ju ponižoval i tým, že jej hovoril, že nemá na to, aby vykonávala inú prácu, ako tú, ktorú vykonáva, že ju označoval za flákača za to, že s deťmi zostala doma.

Poškodená naopak v celom rozsahu trvala na skutočnostiach, ktoré boli uvedené v predmetnej časti.

V tejto časti súd poukazuje na výpoveď, ktorú vypovedala ich dcéra - A. R., ktorá bola vo veci vypočutá. Táto vypovedala, že ku obom svojim rodičom má dobrý vzťah. Potvrdila, že nedorozumenia medzi rodičmi nastali po tom, čo sa narodil jej brat F. (XX.XX.XXXX). Potvrdila, že medzi rodičmi dochádzalo ku hádkam - a to, že otec (obžalovaný) mame - poškodenej nadával.

Iné osoby, ktoré boli vypočuté v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní sa ku týmto skutočnostiam vyjadriť nevedeli. V ich spoločnej domácnosti tieto osoby s nimi nebývali.

-dňa 19.apríla 2011, keď poškodenú v uvedenom byte udrel minimálne trikrát päťou do pravej spánkovej časti hlavy, čím jej spôsobil podliatinu ušnice vpravo, tržnú ranu blany bubienka vpravo a poruchu sluchu obojstranne

Pokiaľ ide o predmetný skutok - obžalovaný potvrdil, že medzi ním a poškodenou došlo ku predmetnému konfliktu. Mal však za to, že medzi nimi došlo ku vzájomnému konfliktu - ktorý bol „recipročný“. Potvrdil, že ju udrel - t.j. dal jej facku ľavou rukou.

Poškodená potvrdila, že obžalovaný ju udrel a poškodil jej pritom bubienok.

Vo veci bola predložená lekárska správa v súvislosti s predmetným zranením - a to zo dňa 20.apríla 2011 (E.. D. R.), z ktorej bolo preukázané, že u poškodenej boli zistené zranenia: hematóm ušnice vpravo, perforácia blany bubienka vpravo a hypacusis. Predmetným konaním obžalovaného došlo u poškodenej k poškodeniu ucha vpravo, podliatina ušnice vpravo, tržná rana blany bubienka vpravo ako i porucha obojstranne začínajúca.

Keďže v predmetnej veci súd vo veci vykonal znalecké dokazovanie a to znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie otorinolaryngológia ORL - ušné, nosové krčné - vo vzťahu k poškodenej a vo veci mal predmetný znalec jej kompletnú zdravotnú dokumentáciu z predmetného rozboru zdravotnej

dokumentácie vo vzťahu k predmetnému žalovanému skutku vyplynula i ďalšia lekárska správa z ošetrenia poškodenej - ktorá bola vystavená dňa 26.apríla 2011 ošetrujúcou lekárkou (ako v prípade zo dňa 20.apríla 2011) - E.. D. R. - kde bola doporučená kontrola dňa 06.mája 2011. Predmetná kontrola sa i vykonala uvedeného dňa 06.mája 2011 E.. D. R. - kde bolo konštatované audio vyšetrenie sluchu - obojstranne vnútroušná porucha sluchu s poklesom na vyšších frekvenciách, pretože subjektívne poškodená uvádzala, že slabo počuje. Kontrola bola doporučená 13.-15.júna 2011 - na ktorú poškodená neprišla. Lekárska správa v súvislosti s predmetným zranením bola vykonaná vyššie uvedenou lekárkou dňa 18.októbra 2011 - audio vyšetrenie sluchu zo dňa 31.októbra 2011 konštatovalo vpravo ľahkú vnútroušnú poruchu sluchu bez nedoslýchavosti s poklesom na 4 KHz/25dB, vľavo ľahkú vnútroušnú poruchu sluchu bez nedoslýchavosti s poklesom na 4 KHz/35dB. Z lekárskej správy zo dňa 03.novembra 2011 - E.. D. R. bolo konštatované - že kontrola sa mala vykonať po kojení, ale na predmetnú kontrolu poškodená už neprišla.

Z uvedeného tak vyplýva, že na základe predmetného zranenia bola poškodená na viacerých ORL kontrolách. Čo sa týkalo predmetnej liečby poranení v oblasti pravej ušnice (modrina) a poranenie stredného ucha (prederavenie blanky bubienka) - predmetné poranenia boli zhojené spontánne časom bez potrebnej chirurgickej liečby v domácom prostredí. Lekárkou nemala doporučenú žiadnu medikamentóznú liečbu ľahkej poruchy sluchu.

Na základe predmetných lekárskejších správ - predmetný znalec mohol konštatovať - po posúdení audiometrického vyšetrené - ktoré bolo vykonané dňa 06.mája 2011, že pri vyšetrení čistými tónmi na frekvencii 500 Hz, 1000Hz, 2000 Hz a 4000Hz bola zistená vnútroušná veľmi ľahká porucha sluchu obojstranne.

Podľa názoru znalca takáto porucha sluchu nebýva typickou pre úraz stredného ucha s prederavením blanky bubienka. Typickou je prevodová porucha sluchu na poškodenom uchu - ktorá sa však u poškodenej nezistila. Preto mal za to, že u poškodenej nedošlo ku poškodeniu sluchu. Ľahká porucha sluchu, takmer symetrická na pravom aj ľavom uchu mohla poškodenej vzniknúť už skôr spontánne vekom.

Znalec nevylúčil - ako to vypovedala nielen poškodená ale i obžalovaný - že skutočne najpravdepodobnejším zraňujúcim mechanizmom sa javil jeden úder rukou (dlaňou) o stredne silnej intenzite - ktorý smeroval priamo do vonkajšej oblasti ušnice. Nedošlo však ku vážnemu poškodeniu - pretože tomuto nezodpovedala intenzita úderu. Aby došlo ku poškodenou životne dôležitých orgánov - alebo ku vzniku tak závažných poranení, ktoré by si vyžiadala i dobu liečbu nad 42 dní - musela by byť intenzita výrazne silnejšia i pri tej istej lokalizácii.

Znalec skonštatoval, že obdobné poranenia si zvyčajne vyžadujú krátkodobú práceneschopnosť v trvaní štyri - päť dní a to najmä pre vedľajšiu symptomatológiu, ako sú napr. závraty, nevoľnosť, zvracanie. Z medicínskeho hľadiska predmetne poranenia boli posudzované vzhľadom na ich charakter ako ľahké zranenie. Predmetnými poraneniami nedošlo u poškodenej k zníženiu jej pracovnej spôsobilosti. Poranením predmetného stredného ucha bola obmedzená len dočasne a to len režimovými opatreniami, ktoré spočívali v ochrane pred vniknutím vody napr. zavedeným tampónom do zvukovodu, pri sprchovaní - aby nedošlo k prieniku infekcie z vonkajšieho prostredia do stredného ucha. Nebola obmedzená poruchou sluchu, ktorá bola veľmi ľahkého stupňa a nebola spôsobená následkom poranenia blanky bubienka vpravo a preto si nevyžadovala pomoc inej osoby v obvyklej činnosti.

-dňa 13.marca 2014 v uvedenom byte ju pred oboma synmi po predchádzajúcej hádke strhol na zem, priľahol ju a držal ju niekoľko sekúnd rukou pod jej krkom a keď poškodená začala kričať o pomoc, pustil ju a z bytu odišiel, čím jej spôsobil tri hematómy, 10x10 cm v gluteálnej oblasti, v oblasti kolena a na predlaktí.

Opätovne v predmetnej časti bol vypočutý obžalovaný a poškodená. Ku predmetnému skutku malo dôjsť v ich spoločnom byte.

Priebeh predmetného skutku - ako ku predmetnému skutku došlo každý z nich (obžalovaný a poškodená) vypovedali rozdielne.

Preukázané však bolo - vychádzajúc opätovne z lekárskej správy zo dňa 14.marca 2014 - všeobecný lekár - E.. U. O. - že poškodená utrpela tri hematómy - jeden o veľkosti 10x10 cm v gluteálnej oblasti 1 dx, druhý v oblasti kolena 1 dx a na predlaktí 1 sin. Na predmetné vyšetrenie - ktoré podľa výpovede poškodenej mali byť dňa 13.marca 2014 sa dostavila poškodená na nasledujúci deň (lekárska správa bola preto zo dňa 14.marca 2014). V predmetnej správe nebola zaznamenaná žiadna medikamentózna liečba, vystavenie práceneschopnosti a následne kontroly.

Iné lekárske správy vo vzťahu k tomuto zraneniu k dispozícii neboli.

Znalec skonštatoval, že z medicínskeho hľadiska boli predmetné zranenia posudzované ako ľahké i s prihliadnutím na fotografie (ktoré k predmetným zraneniam poškodená poskytla - založené v znaleckom posudku znalca) - podľa názoru predmetného znalca takéto poranenia, nevykazujú výlučne jediný či dominantný mechanizmus vzniku. Mal za to, že išlo o výsledky pôsobenia vonkajšieho tupého násillia najpravdepodobnejšie úderu či prítlaku na dané anatomické oblasti tela. Takéto známky násillia vznikajú v bežnom živote spontánne - t.j. pri nárazoch - ale môžu vzniknúť i konaním inej osoby a to úderom pevným predmetom bez výstupov alebo aj úderom či prítlakom časťou tela inej osoby.

Všeobecne podľa znalca (po konzultácii so skupinou znalcov znaleckého ústavu Forensic, s.r.o. - Inštitút forenzných medicínskych expertíz) - liečba predmetného poranenia býva zvyčajne do šesť dní - pričom predmetné krvné podliatiny (hematómy) sa môžu vstrebávať aj dlhšie - 10 - 21 dní - avšak nie sú dôvodom na predĺženie práceneschopnosti.

Mal však za to, že v konkrétnej veci bola poškodená obmedzená len dočasne a to tupšou bolestivosťou v mieste poranení - najmä pri chôdzi, ktorá odznela v priebehu štyroch - piatich dní, neužívala žiadne lieky, nevyžadovala pomoc inej osoby v obvyklej činnosti.

-dňa 12.marca 2016 v uvedenom byte pred oboma synmi po predchádzajúcej hádke obutou zimnou koženou topánkou kopol poškodenú do krku, ktorá kľáčiac obliekala syna B.V., na čo poškodená spadla na zem a začala plakať a kričať, čím jej spôsobil krvácanie v ústnej dutine a pomliaždenie jazyka a hematóm na krku

I keď obžalovaný nepoprel spáchanie tohto skutku - opätovne ako obžalovaný tak i samotná poškodená potvrdili, že ku predmetnému skutku došlo. I keď obžalovaný „zľahčoval“ spáchanie predmetného skutku - preukázané na základe lekárskej správy zo dňa 12.marca 2016, zo dňa 15.marca 2016, 17.marca 2016 ako i zo dňa 18.marca 2016 bolo - že obžalovaný poškodenej spôsobil krvácanie v ústnej dutine, pomliaždenie jazyka ako i hematóm na krku.

Ku predmetnému skutku sa vedela nepriamo vyjadriť - suseda svedkyňa E. S., ktorá keď počula veľmi hlučný nezvyčajný krik z bytu obžalovaného a poškodenej - vybehla na chodbu a vtedy videla obžalovaného čakať pri výťahu s oboma synmi, ktorí plakali. Keďže dvere do bytu boli otvorené - z bytu vychádzala poškodená, ktorá sa držala za krk, veľmi plakala až sa triasla a pri nej stála ich spoločná dcéra A.. Táto tiež plakala a bolo na nej vidieť, že bola v šoku. Táto bola bledá a sa chvela. Od poškodenej sa dozvedela len, že medzi ňou a obžalovaným bol konflikt. Mali sa pohádať a obžalovaný poškodenú mal kopnúť nohou do krku. Ona osobne videla červený nakopnutý krk spredu pod bradou. Iné stopy násillia, zranenia, či modriny na poškodenej nevidela. Ona osobne svedkom predmetného konfliktu nebola.

Svedkyňa D.. E. E. o predmetnej udalosti mala vedomosť sprostredkované od svedkyne E. S..

V predmetnej veci bola vyhotovená ako prvotná ambulantná správa z vyšetrenia poškodenej dňa 12.marca 2016 v čase o 14:26 hod. Ošetrojúci lekár z úrazovej ambulancie (E.. D. Z.) konštatoval - že u poškodenej došlo k miernemu opuchu a pomliaždeniu jazyka vľavo. Doporučený jej bol kľudový režim, tekutiny, lokálne ľad a analgetické gély a analgetiká podľa potreby.

Následne bola zabezpečená vo veci lekárska správa zo dňa 14.marca 2016 E.. O. E. - chirurgom - kde bolo konštatované, že sa dodatočne objavili modriny na oboch ramenách - plošné hematómy - 6 x 4 cm.

Dňa 15.marca 2016 - všeobecný lekár - E.., U. O. stanovil dobu práceneschopnosti od 15.marca 2016 - s tým, že kontrolu nariadil dňa 18.marca 2016.

V ten istý deň je založená v spise ambulantná správa E.. D. R. (ORL).

Následne dňa 17.marca 2016 - E.. D. H. - neurológ konštatoval vo vzťahu k poškodenej postraumatický polytopný VAS.

Ambulantná správa v ambulancii všeobecného lekára poškodenej - E.. U. O. zo dňa 18.marca 2016 - konštatovala pacientka prišla na kontrolu po odborných vyšetreniach, sú priložené ... chce ísť do práce ... myslím, že nie je psychicky úplne kompenzovaná, situácia ju vykoľajila ... - práceneschopnosť ukončená od 21.marca 2016.

Znamenalo to, že zranenie v súvislosti s dátumom 12.marec 2016 - ktoré boli spôsobené kopom do prednej plochy krku - a tak vzniknuté podliatina a kožné odreniny, ako i zubami skusnutie ľavej strany jazyka a predmetným následkom uvedeného úderu spredu padala dozadu pričom si narazila ramená o stojacu skriňu v chodbe - pre uvedené poranenia mala vystavenú dobu práceneschopnosti od

15.marca 2016 do 20.marca 2016. Predmetné zranenie znalec hodnotil ako ľahké poranenie. Uvedeným poranením bola obmedzená len dočasne a to bolestivosťou pri prehltaní tuhšej potravy v trvaní dva - tri dni. Iným spôsobom nebola obmedzovaná, nevyžadovala pomoc inej osoby v obvyklej činnosti. Obdobne to bolo i v súvislosti s pomliaždením jazyka vľavo (plošné povrchové poranenie bočnej plochy) - kde bola tiež liečba krátkodobá a vzhľadom na jeho charakter je možné ho ustáliť do šesť dní. Ani predmetné zranenie si nevyžadovalo vystavenie práceneschopnosti a bolo ho možné posúdiť ako ľahké. Pre uvedené poranenie bola poškodená obmedzená na obvyklom spôsobe dočasne bolestivosťou v trvaní tri dni a to najmä pri prijímaní potravy a artikulácii. Pokiaľ išlo o poranenie predmetnej plochy krku tu je možné ustáliť dobu liečby na štyri - päť dní. Práceneschopnosť by bola krátkodobá v trvaní dva dni. I toto zranenie hodnotil znalec ako zranenie ľahké.

Ku krvným podliatinám na oboch ramenách vo veľkosti 6x4 cm (ktoré boli zadokumentované až o dva dni neskôr) - dňa 14.03.2016 a následne i neurológom dňa 17.03. 2016 - mal tiež za to, že predmetná liečba bola ambulantná. Tieto poranenia sa vyhojili spontánne časom za dobu desať - štrnásť dní bez medikamentózne liečby - postačovalo prikladanie chladných obkladov na podliatiny. Predmetné poranenia by si vyžiadali len krátkodobú práceneschopnosť a to v trvaní dva - tri dni a bolo možné ich posúdiť ako ľahké. Obmedzená bola len dočasne a to tupšou bolestivosťou v mieste poranení, ktorá postupne odznela v priebehu dvoch - troch dní, nevyžadovala pomoc inej osoby v obvyklej činnosti.

Znalec mal za to, že pokiaľ išlo o zranenie, ktoré mala utrpieť poškodená dňa 12.marca 2016 a to krvácanie v ústnej dutine a pomliaždenie jazyka a hematóm na krku - jednalo sa o ľahké poranenia prednej plochy krku v tejto predmetnej veci - pretože ku závažnejším následkom nedošlo. Z medicínskeho hľadiska považoval predmetné zranenia za ľahké poranenia.

Znalec sa vyjadril i k predmetnému mechanizmu spôsobenia zranenia uviedol, že úderom alebo kopom mohlo vzniknúť pomliaždenie v prednej oblasti krku a takmer súčasne aj poranenie vonkajšej plochy jazyka vľavo zhryznutím medzi zadné zuby - ale následne ak by poškodená kľáčala alebo bola v predklone - tak potom mohla dopadnúť na zadnú časť tela, čím bolo možné vysvetliť nejaké poranenie v oblasti chrbtice - ale keby v rámci tohto útoku nejakou rotáciou tela vznikli aj krvné výrony v horných tretinách ramien (fotoprílohy č. I. 8 - 11- ktoré boli znalcovi poskytnuté e-mailom dňa 05.04.2019) - kde boli zadokumentované dve kruhové podliatiny na vonkajšej a prednej ploche hornej 1/3 pravého ramena a symetricky ešte aj na prednej ploche ľavého ramena - tak takýto mechanizmus nie je podľa znalca možný potvrdiť - a to najmä vzhľadom na ľahké poranenie v oblasti krku, kde smeroval primárny útok. Z ORL je možné pripustiť tupý úder na krk čiastočne aj boku - pravej strany, tiež je možné pripustiť poranenie bočnej strany jazyka vľavo úderom na krk. Krvné výrony v oblasti ramien nie je možné vysvetliť v príčinnej súvislosti s priamym útokom do krku a následnou modeláciou tela, biomechanicky to nie je preukázateľné.

K predmetným hematómom sa poškodená vyjadrila - že išlo o hematómy, ktoré jej vznikli spôsobom - že ona sa buchla do skrine a do práčky - ako rozťahovala ruky predmetného dňa 12.marca 2016. Pokiaľ išlo krčnú chrbticu - bola taká ubolená - najviac ju však znepokojoval jazyk - ten sa však rýchlo zahojil (výpoveď poškodenej zo dňa 25.11.2019).

Znalec mal za to, že i keď predmetný úder na pravú stranu krku bol spôsobený kopom zimnou obuvou - i napriek predmetnej okolnosti s prihliadnutím na lekárske správy (nálezy), ktoré boli vykonané išlo o povrchové zranenie a toto smerovalo spôsobom - že došlo pri pootvorených ústach poškodenej - k zhryznutiu dolnej čeluste a poškodeniu jazyka - preto mal za to, že úder smeroval viac na dolnú čeľusť - teda na hornú oblasť krku - s prihliadnutím aj na plochu topánky - kde sa nachádzali poranenia na krku poškodenej nešlo o nejaký priamy kop špičky - ale drsnou podrážkou plochy obuvi. Usúdil tak z toho - že v ostatných lekárske správkach nemala poškodená potvrdené žiadne poranenie v oblasti hrtana. Musela by to byť silná intenzita - čo v danom prípade nebolo - pretože keby bola silná intenzita - aj povrchové poranenia kože by boli výraznejšie, viditeľné, okrem povrchových odrenín by tam boli aj krvné podliatiny, taktiež by mohlo dôjsť k poškodeniu hrtanových štruktúr s opuchom vnútrohrtanovej sliznice, čo by sa prejavilo pri vyšetrení hrtana nejakým opuchom, zakrvácaním do podslizničných priestorov - prejavilo by sa to poruchami hlasu, dýchavá nedostatočnosť. Pri dolnej čelusti nebolo porušené nič - teoreticky v prípade silnejšieho, razantnejšieho útoku by mohlo dôjsť k poškodeniu chrupu alebo nejakej zlomenine čeľuste - toto v predmetnej veci nenastalo (zápisnica z hlavného pojednávania zo dňa 25.11.2019 - strana 3/ zápisnice z hlavného pojednávania).

Následne - na základe zdravotnej dokumentácie - znalec konštatoval ďalšie ambulantné správy - a to: -06.júl 2016 - E.. D. H. - neurológ - záver bol konštatovaný: Rez.postraumat.polytopný VAS - doporučená dĺžhodoba fyz. liečba, lieky Dorsiflex a Lectazib

-14.jún 2017 - E.. D. H. - neurológ - záver bol konštatovaný: VAS chron, SI blok, Rez. Postraumt.polytopný VAS
-doporučené - lieky ako je vyššie uvedené, navyše Tradocomp - kontrola podľa potreby
-21.november 2017 - vyšetrenie v ORL - E.. D. R.
-24.október 2017 - vyšetrenie neurológom - E.. D. H. - kde boli doporučené lieky Dorsiflex a Tradocomp - kontrola podľa potreby
-24.november 2017 - vyšetrenie v ORL - E.. D. R.
-05.marec 2018 - vyšetrenie vykonala E.. F. H. (zariadenie Eurorehab s.r.o.)
-17.apríl 2018 - vyšetrenie vykonala E.. F. H. (zariadenie Eurorehab s.r.o.)

Navyše ku predmetnej krčnej chrbtici vypovedala - že nepociťovala žiadne problémy, ani bolesti, krk má silný aj zo športu, nikdy nemala problémy s krčnou chrbticou - nemala ani pred útokom, ani po útoku, ani v súčasnosti. Bolesti boli skôr medzilopatkové a nikdy nemala problémy ani s bedrovou chrbticou. V dôsledku útoku zo dňa 12.03.2016 - má platničku podľa lekárskeho správ v poriadku - nevie však či má niečo zacvknuté - ale pociťuje bolesti najmä po dlhšom sedení - čo má najväčší problém v práci, pretože má sedavé zamestnanie. v súvislosti s predmetnou chrbticou - jej sa od týždňa vrátili bolesti - bolesti sa jej vracali raz za pár dní - po liečbe Dorsiflexom - na pár týždňov sa jej zlepšili - preto navštevovali neurológa E.. D. H.. Mala i rehabilitačné cvičenia. V súvislosti chrbticou bola obmedzovaná - boli to intenzívne bolesti, po roku - po dvoch menej intenzívne, ale pravidelnejšie, bola to bolesť po sedení. Mala len bolesti, inak obmedzovaná nebola, v súvislosti s chrbticou nebola práceneschopná. V súvislosti s predmetnou chrbticou navštevovala len E.. D. H..

K daným neskôr zadokumentovaným poraneniam v oblasti krčnej a driekovej chrbtice poškodenej - znalec uviedol, že je potrebné skúmať ich predchorobie a predmetné poranenia patria do náplne znalca z odvetvia traumatológia a chirurgia.

Prokurátorka vo veci navrhla z uvedeného dôvodu do konania pribrať znalca z odvetvia traumatológia za účelom posúdenia príčinnej súvislosti a mechanizmu vzniku konštantného zranenia u poškodenej a to poúrazového polytopného VAS v krčnej a driekovo-krížovej chrbtici.

Súd predmetný návrh na vykonanie znaleckého dokazovania zamietol.

Súd vo veci v prvom rade poukazuje na doteraz vykonané dôkazy v predmetnej veci.

Do dňa podania obžaloby -t.j. do 20.januára 2017 - boli do spisového materiálu prokurátorom s podanou obžalobou založené lekárske správy - zo dňa 12.marca 2016, zo dňa 15.marca 2016, zo dňa 18.marca 2016, zo dňa 17.marca 2016, zo dňa 21.marca 2016, zo dňa 23.marca 2016, zo dňa 06.júla 2016.

Znalec na hlavnom pojednávaní (ale uviedol to i v písomne vypracovanom znaleckom posudku) - práve ku okolnosti, že ku skutku zo dňa 12.marca 2016 - bolo zadokumentované i poranenie - poúrazový polytopný VAS v krčnej a driekovo-krížovej chrbtici - predmetnú vec konzultoval v rámci skupiny znalcov znaleckého ústavu Forensic s.r.o. - Inštitút forenzných medicínskych expertíz - znalec E.. F. E., H.. - ktorý na vyžiadanie znalca sa vyjadril k možnému mechanizmu vzniku - poškodená vypovedala, že mala kľáčať na zemi a šnúrovať dieťaťu topánky - a vtedy mala byť zasiahnutá do oblasti krku a následne mala stratou rovnováhy padnúť smerom dozadu - v zásade z nôh sa mala prevrátiť - znalec to prirovnal - v zásade z nôh sa mala prevrátiť - je to také ako keď robíte nejaký kotúľ dozadu - týmto mechanizmom malo dôjsť podľa lekárskej správy zo dňa 17.marca 2016 k predmetnému poúrazovému polytopnému VAS v krčnej a driekovo-krížovej chrbtici - práve z dôvodu celkovej doby liečby, predmetný pád - vzhľadom na predmetnú konzultáciu s predmetným znaleckým ústavom nie je príčinná súvislosť predmetného zranenia zo dňa 12.marca 2016 s predmetnou chrbticou a to i s prihladením na predmetné modriny - ktoré boli tiež konzultované so znaleckým ústavom a vyššie rozvedené - kde bolo konštatované - že nevedeli dospieť k nejakému záveru k príčinnej súvislosti - že by tieto hematómy na rukách vznikli pri predmetnom páde na chrbticu zo dňa 12.marca 2016.

Navyše znalec v tejto časti vo veci uviedol v súvislosti s predmetným poúrazovým polytopným VAS v krčnej a driekovo-krížovej chrbtici - pri konzultácii s E.. F. E., H.. - nebolo vylúčené že takéto zranenia môžu vzniknúť úderom alebo prítlakom na dané automatické oblasti tela - teda môžu vzniknúť - ide však o nešpecifické známky násillia, ktoré vznikajú aj v bežnom živote aj spontánne - t.j. pri nárazoch, napr. vertikálnej prekážky alebo predmetov ohraničených rozmerov. Preto toto nie je možné preukázať či vznikli v príčinnej súvislosti - pretože pri konzultácii s E.. F. E., H.. - čo je vyššie rozvedené - že predmetné

krvné výrony v oblasti ramien tiež nie je možné vysvetliť v príčinnej súvislosti s priamym útokom do krku a následnou modeláciou tela - biomechanicky to nie je preukázateľné.

I keď v danej veci boli vypočutí svedkovia - rodičia poškodenej - matka I. O., rodičia obžalovaného - O. I. L. R., O. I. R. R., susedia - E. S. a D.. E. E. - títo sa ku konkrétnym žalovaným dielčím skutkom vyjadriť nevedeli.

Pokiaľ ide o susedy - E. S. a D.. E. E. - oboch tieto opisovali ako osoby, s ktorými mali dobré susedské vzťahy. Z ich spoločného bytu nepočuli hádky, krik, čo by malo nasvedčovať, že v byte by dochádzalo ku násiliu. Vnímali ich ako bežnú rodinu, ktorá sa riadne stará o deti.

Vo veci bola osobne vypočutá ako svedkyňa E.. D. R. - ambulantná lekárka obžalovaného. Táto ku osobe obžalovaného vypovedala, že obžalovaný je jej pacientom od 20.októbra 2006. Jej ambulanciu navštevoval obžalovaný pravidelne približne v troch až štyroch mesačných intervaloch. Obžalovaný s ňou riadne spolupracoval. Prostredníctvom neho mala poznatky, že si tento s poškodenou nerozumie. Bolo z jej strany vykonané i spoločné sedenie - t. j. s obžalovaným a poškodenou.

Celkove týchto stretnutí s obžalovaným a poškodenou bolo trojo. Posledné stretnutie mala s obžalovaným dňa 17.marca 2016. Keďže jej uviedol, že medzi ním a poškodenou boli nezhody navrhla mu, aby odišiel na prechodné obdobie z domácnosti z predmetného bytu a to z dôvodu, aby sa upokojila rodinná atmosféra.

Výstup z predmetného spoločného sedenia bol ten, aby sa partneri navzájom rešpektovali, aby sa, aby sa vedeli navzájom vypočuť - pretože medzi nimi spozorovala, že v ich komunikácii každý rozprával svoje a nejaká dohoda nebola možná v kľúčových témach. Pri predmetných stretnutiach sa poškodená nezmieňovala o domácom násilí. Poškodená pri predmetných stretnutiach neavizovala vulgárne vyjadrovanie obžalovaného voči nej. Ich konflikty mali byť kvôli rozdielnym názorom na východu detí. K jeho osobe vypovedala, že u obžalovaného nezistila sklony k agresívnemu násilníckemu správaniu.

V predmetnej veci bol vypracovaný znalecký posudok znalcom S.. E.. C. P., H.. - znalca z odboru psychológia, ktorý na základe vyšetrenia mal za to, že

u obžalovaného nezistil žiadne známky, ktoré by nasvedčovali pre prítomnosť prevahy agresívnych foriem prejavov ako stabilného a správania určujúceho mechanizmu. Jeho bazálna úroveň agresivity nie je vysoká, nie je určujúca vo vzťahu ku správaniu, je reaktívneho charakteru, vykazuje nízku mieru proaktivity. Neadaptívne prejavy boli dôsledkom emočnej destabilizácie kontrolných mechanizmov pri zaplavení negatívnymi emóciami, ktorých výskyt bol významný práve v záťaži zo zdrojov spolužitia s poškodenou. Prehľbovaním jednotlivých konfliktov dochádzalo k nárastu tenzie, hnevu a iných negatívnych emócií, ktoré pri kontakte s hranicou pre zvládanie spôsobujú zhoršenie kontroly viedli k impulzívnemu konaniu. Snaha o presadzovanie vlastných záujmov viedla ku konfliktom, ktoré obžalovaný miestami pri prekročení inak primeranej kapacity pre zvládanie riešil neprimeraným spôsobom, impulzívne v negatívnom emočnom zaplavení pri poklese regulačných mechanizmov sa uchýlil k fyzickému násiliu. Išlo o správanie, ktoré nie je charakteristické pre obžalovaného - išlo o epizodické správanie.

Sociálne správanie obžalovaného bolo v zásade silne prosociálne orientované o čom svedčilo okrem výsledkov vyšetrenia i jeho pracovné zameranie a životná história. Disociálne prejavy prejavujúce sa verbálnou a fyzickou agresiou boli špecificky viazané k partnerskej intrakcii v narastajúcej konfliktnosti. Pri oddelenom živote nebol predpoklad významných prejavov takýchto prejavov.

Vzťah ku poškodenej obžalovaný vnímal so zmiešanými pocitmi, ktorých kolísavosť bola vysoká. Prevažovali však pozitívne emócie. Vo vzťahu ku deťom však jednoznačne prevažovali pozitívne emócie.

U poškodenej hodnotil jej povahu, ktorá je určená neochotou vstupovať do náročnejších, diferencovanejších emočných interakcií s vysokou mierou emočnej „blízkości“.

Predmetný vzťah vnímala ako upadajúci v kvantite pozitívnych emócií, ktoré nahrádzala ľahostajnosť. Táto zodpovedala k obrannému odstupu v konfliktnom spolužití.

Prah odolnosti u poškodenej znášať správanie zo strany obžalovaného bol primeraný k jej kapacite pre zvládanie stresu. Nebol u nej zistený nápadný úbytok kapacity pre zvládanie, ktoré by našiel odraz v závažnejšej patológii vo vzťahu k stresovej poruche, ani vo vzťahu ku kontrolným a regulačným mechanizmom.

Konanie obžalovaného poškodená pociťovala ako príkorie, obzvlášť citlivo prežívala fyzické útoky na jej osobu. Konaním obžalovaného bolo poškodenej spôsobené psychické utrpenie - ktoré sa prejavovalo symptomatológiou z okruhu stresovej poruchy ako reakcie na psychickú záťaž. Prežitie skutočnosti dokázala poškodená správne vnímať a ich reprodukovat'. Nebol u nej zistený sklon ku konfabulácii a nebola zistená ovplyvniteľnosť v jej vyjadreniach inou osobou.

Napriek týmto skutočnostiam mal znalec za to - že v osobe poškodenej nejde o osobu týranú (pravá obeť nezvykne popisovať podrobné opisy, čo sa stalo, pretože pokiaľ to v čase keď sa to dialo bolo pre ňu traumatizujúce do takej miery - ako to ona popisuje tak je málo pravdepodobné, aby sa sama k takémuto traumatizujúcemu k tomuto vracala - skôr sa bude tomu vyhýbať).

Preto mal za to, že i keď poškodená pociťovala konanie obžalovaného ako príkorie - čo je vierohodné - že to tak mohla poškodená prežívať - z hľadiska psychologického sa nepovažuje za týranú osobu. Čo sa týkalo následkov, symptómy, ktoré zodpovedajú reakcii na stres je ich zdrojom tak správanie obžalovaného v interakcii, ako aj neuspokojenosť, frustrácia vo vzťahu k jej predstavám na formu koexistencie.

Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie otorinolaryngológia ORL - ušné, nosové krčné - (vypracoval znalecký posudok vo vzťahu k poškodenej) a osobný vyluch znalca na hlavnom pojednávaní dňa 25.novembra 2019.

Trestného činu - zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208

- ods. 1 písm. a/ sa dopustí ten - kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,

Z dikcie § 208 ods. 1 Tr.zák. vyplýva, že zákon síce demonštratívne (pod písm. a/ až e/) uvádza rôzne formy konania, ktorými páchatel' môže naplniť skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, podstatou konania páchatel'a, a to bez ohľadu na to ktorou z demonštratívne uvedených foriem sa ho dopustí, však musí vždy byť týranie blízkej osoby alebo osoby, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúce jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie.

Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom „týra osobu“ - v zmysle § 208 Tr.zák. treba rozumieť zlé zaobchádzanie s blízkou osobou alebo zverenou osobou, ktorým páchatel' so zreteľom na formu použitého násillia a jeho následky prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, také konanie sa vyznačuje určitou mierou trvalosti prípadne aj sústavnosti, pričom sa nevyžaduje, aby blízkej osobe alebo zverenej osobe vznikla ujma na zdraví, ale musí ísť o konanie, ktorá blízka osoba alebo zverená osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť, bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.

Vo svojej podstate tieto vyjadrenia dcéry spochybňujú záver o tom, že konanie obžalovaného bolo objektívne takým, že ho poškodená ako blízka osoba, musela pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťovať ako ťažké príkorie. Dokazovaním sa nepreukázal takýto záver.

Naviac ani samotný znalec (podrobne vyššie rozvedené) nedospel v rámci svojich vyšetrení, že by išlo vo vzťahu ku poškodenej o týranú osobu.

Obaja (a teda i samotný obžalovaný) pripustil, že s poškodenou sa hádali, ich vzájomné vzťahy boli narušené - boli medzi nimi použité i vulgarizmy a teda expresívne slová - pokiaľ však išlo o takéto správanie bolo to vzájomné a obojstranné.

Pokiaľ ide o jednotlivé dielčie skutky - 19.apríl 2011, 13.marec 2014 a 12.marec 2016 - boli to skutky, ktoré boli v ich spoločnej domácnosti - a po ich vykonaní naďalej žili v spoločnej domácnosti. I po poslednom skutku t. j. 12.marca 2016 - ešte žili v spoločnej domácnosti a bolo to až po tom, čo svedkyňa - E.. D. R.F. - ošetrojúca lekárka (ktorá z predmetných sedení poznala i poškodenú) navrhla obžalovanému, aby opustil spoločnú domácnosť a to za účelom „upokojenia atmosféry v domácnosti“. Trestné oznámenie v predmetnej veci bolo podané zo strany poškodenej dňa 25.marca 2016.

Predmetné dlhotrvajúce partnerské nezhody medzi nimi vyústili tak do rozchodu partnerov.

Obdobný názor vyslovil vo svojom uznesení zo dňa 13.septembra 2017, pod sp.zn. 1 To/84/2017 - viď č. I. 12 - 13 predmetného uznesenia.

Súd v predmetnej veci zisťoval, či protiprávne konanie obžalovaného nenaplnilo znaky iného trestného činu - ublíženia na zdraví.

Po dôkladnom zhodnotení dospel súd k záveru, že uvedený skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil nezakladá znaky ani trestného činu ublíženia na zdraví. Toto konanie totiž nevykazuje znaky žalovaného trestného činu, aj keď skutok tak ako bol uvedený v obžalobe sa stal - neboli však naplnené znaky žalovaného trestného činu.

Prokurátorka v rámci podanej sťažnosti zo dňa 20.júla 2017 - uviedla, že vzhľadom na posledný útok obžalovaného zo dňa 12.marca 2016 - kedy poškodenú zimnou koženou topánkou kopol do krku a spôsobil jej krvácanie v ústnej dutine a pomliaždenie jazyka a hematóm na krku - poukázala na spôsob vedenia útoku, skutočnosť, že obžalovaný útočil na poškodenú, ktorá kľáčala, útok nečakala, na razanciu útoku tým, že poškodenú kopol zimnou topánkou do oblasti krku, teda na vysoko zraniteľné miesto, na následky, ktoré spôsobil. Mala za to, že obžalovaný vzhľadom na okolnosti jeho spáchania konal úmyselne, pričom vzhľadom na okolnosti musel byť uzročený s tým, aký následok môže poškodenej kopom do krku spôsobiť, resp. že poškodenej môže vzhľadom k spôsobu vedenia útoku spôsobiť ujmu na zdraví, prípadne spôsobiť dlhšie trvajúci alebo trvalý následok, prípadne poškodiť dôležitý orgán. Podľa spôsobu vedenia útoku i charakteru zranenia, by predmetný dielčí útok mohol byť posudzovaný ako ublíženie na zdraví.

Prokurátorka v rámci podanej sťažnosti zo dňa 28.februára 2018 - uviedla, že sa nestotožňuje s názorom súdu, že konanie obžalovaného vo vzťahu ku skutku zo dňa 12.marca 2016 nenaplnilo znaky trestného činu. Mala za to, že predmetné konanie vo vzťahu k tomuto dielčemu skutku naplnilo znaky trestného činu - prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. - pretože obžalovaný na chránenej osobe úmyselne ublížil na zdraví a to ako objektívnej stránke tak i po stránke subjektívnej. V prípade, ak by súd dospel k záveru, že spôsobené zranenie poškodenej nedosahuje intenzitu ublíženia na zdraví dal súdu na zváženie možnosť posudzovať daný skutok v štádiu pokusu podľa § 14 Tr.zák.

Prokurátorka v rámci záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 25.novembra 2019 - mala za to, že je potrebné zvážiť, či vo vzťahu ku skutkom zo dňa 19.apríla 2011 a zo dňa 12.marca 2016 nedošlo k naplneniu trestných činov ublíženia na zdraví spáchaných voči chránenej osobe.

Riadiac sa predmetnými uzneseniami odvolacieho súdu a to zo dňa 13.septembra 2017, pod sp.zn. 1 To/84/2017 ako i zo dňa 30.mája 2018, pod sp.zn. 1 To/37/2018 - súd opätovne dospel k právnomu záveru, že predmetné protiprávne konanie nie je trestným činom, ale žalovaný skutok by sa mal prejednať ako priestupok.

Ublížením na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. sa rozumie - že obžalovaný mal poškodenej úmyselne ublížiť na zdraví. V prípade poškodenej išlo o chránenú osobu § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. - blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Tr.zák. blízkou osobou blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel, iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pocítovala ako ujmu vlastnú.

Objektom predmetného trestného činu je ľudské zdravie - t.j. normálne funkcie ľudského tela vrátane riadnej funkcie všetkých orgánov. Hmotným predmetom útoku je telo človeka.

Následkom žalovaného trestného činu musí byť vždy ublíženie na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Tr.zák.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ujmy na zdraví. Ublíženie na zdraví je špeciálny

Podľa § 123 ods. 2 Tr.zák. ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Právny záver o tom, akú povahu má ujma na zdraví, či ide o ťažkú ujmu na zdraví, alebo len o ublíženie na zdraví, alebo dokonca iba o drobné poškodenie zdravia - ktoré nedosahuje ani intenzitu ublíženia na zdraví - je oprávnený vyriešiť len súd a to iba na základe lekárskeho nálezu (potvrdenia) alebo znaleckého posudku.

Súd preto v danej veci na základe lekárskeho nálezov, zdravotnej dokumentácie vo veci vykonal znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie otorinolaryngológia ORL - ušné, nosové krčné - E. E. Z., H..

Ublíženie na zdraví je špeciálny prípad ujmy na zdraví. Tvorí následok v základnej skutkovej podstate trestného činu ublíženia na zdraví.

Ublížením na zdraví je len také poškodenie zdravia, ktoré

a/ si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a zároveň

b/ počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného (viď Burda/Čentéš/Kolesár/Záhora a kolektív Trestný zákon Všeobecná časť Komentár - I. diel, vydavateľstvo C.H.BECK, 1.vydanie 2010).

-vo vzťahu ku skutku zo dňa 19.apríla 2011 - mal za to, že tento nenapĺňa skutkovú podstatu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr.zák.

Prokurátor mal za to, že predmetným konaním obžalovaného boli poškodené spôsobené zranenia - podliatina ušnice vpravo, tržná rana blany bubienka vpravo a poruchu sluchu obojstranne.

Na základe predložených lekárskeho správ ako i zo znaleckého dokazovania bolo preukázané z lekárskej správy zo dňa 20.apríla 2011 - že poškodená utrpela krvnú podliatinu v oblasti pravej ušnice, otoskopickým vyšetrením pravej ucha prederavenie blanky bubienka (bližšie nešpecifikované) a audiometrickým vyšetrením vpravo bola zistená veľmi ľahká porucha sluchu bez nedoslýchavosti a vľavo tiež veľmi ľahká porucha sluchu bez nedoslýchavosti.

Pomliaždenie ušnice vpravo (bolestivosť s krvnou podliatinou) - mal za to, že išlo o ľahké poranenie mäkkých tkanív v ušnice, ktoré sa vyhojilo spontánne časom - bez potrebnej medikamentózneho liečby do šesť dní. Predmetné poranenie si nevyžadovalo vystavenie dokladu o práceneschopnosti. Bolesť, ktoré mala - tupá bolestivosť ušnice postupne odznela za dva dni.

Prederavenie blanky bubienka vpravo (v zdravotnej dokumentácii bližšie nešpecifikované) - i keď bolo liečené v rozmedzí - desať až 42 dní - zvyčajne si takéto poranenie vyžaduje krátkodobú práceneschopnosť v trvaní štyri - päť dní a to z dôvodu vedľajšej symptomatológie (závraty, nevoľnosť, zvracanie - ktoré poškodená neuviedla, že by boli u nej). Z medicínskeho hľadiska ich charakter hodnotil ako ľahké zranenie.

Nedošlo u nej ani k zníženiu pracovnej spôsobilosti. Poranením predmetného stredného ucha - bola obmedzovaná len dočasne - režimovými opatreniami (napr. ochrana pred vniknutím do ucha vody, pri sprchovaní - preto bolo potrebné zaviesť tampón do zvukovod. Poškodená nebola obmedzená poruchou sluchu. Doba práceneschopnosti nebola stanovená. Poškodená bola lekársky ošetrovaná - lekárom ORL na nasledujúci deň - 20.apríla 2011. Následne vykonávala kontroly u lekára ORL - 26.04.2011, 06.05.2011, 18.10.2011, 03.11.2011.

I keď z uvedeného vyplynulo, že predmetné kontroly u lekára ORL sa vykonávali dlhšie časové obdobie - od 20.apríla 2011 do 03.novembra 2011 (celkovo boli päť) - pre právne posúdenie a závery nie je smerodajné - ako sa poškodený po útoku zdravotne cítil - ale rozhodujúci je v prvom rade objektívny charakter poškodeniam zdravia - t.j. odborné lekárske skúmanie poškodenia zdravia - v tomto prípade s prihliadnutím nielen na predmetné lekárske správy - ale i znalecké vyhodnotenie znalcom - poškodená v rámci predmetných kontrol, ktoré vykonávala subjektívne uvádzala, že slabo počuje - na druhej strane však odborným lekárom, ako i následne znalcom bolo konštatované, že predmetné poranenia, ktoré mala boli zhojené spontánne časom - bez potrebnej chirurgickej liečby v domácom prostredí. Nemala doporučenú odborným lekárom ORL žiadnu medikamentóznou liečbu predmetnej ľahkej poruchy sluchu. Znalec práve po posúdení audiometrického vyšetrenia - ktoré bolo vykonané dňa 06.05.2011 zistil, že pri vyšetrení čistými tónmi na frekvencii 500 Hz, 1000Hz, 2000Hz a 4000Hz bola zistená vnútroušná veľmi ľahká porucha sluchu obojstranne. Takáto porucha sluchu nebýva typickou pre úraz stredného ucha s prederavením blanky bubienka pretože typickou je prevodová porucha sluchu na poškodenom uchu - ktorá sa u poškodenej nezistila. Preto na základe zadokumentovanej poruchy sluchu usudzoval - že pri predmetnom skutku u poškodenej nedošlo k poškodeniu sluchu. Ľahká porucha sluchu - takmer symetrická na pravom a ľavom uchu - mohla u nej vzniknúť už skôr spontánne vekom.

Za ublíženie na zdraví nebude a nemožno považovať iba subjektívne pocity osoby (poškodená i na hlavnom pojednávaní dňa 25.novembra 2019 vypovedala, že bubienok podľa nej nie je zhojený, lebo ona keď niečo zakričí pociťuje bolesť - napr. aj pri umytí pociťuje bolesť bubienka, mala za to, že má trvalé následky).

Práve v súvislosti s predmetným zranením znalec na hlavnom pojednávaní dňa 25.novembra 2019 konštatoval - že k dispozícii mal i zdravotnú dokumentáciu ohľadom predmetného zranenia a liečby - do mesiaca november 2017 - preto mal možnosť aj retrospektívne porovnať - poruchu sluchu posúdiť vzhľadom k predmetnému zraneniu. Naďalej dospel k záveru, že u poškodenej nedošlo k poškodeniu sluchu aj s poukazom na ním vykonaný audiogram - ktorý vykonal i on sám v mesiaci marec 2019 a teda na záveroch svojho vypracovaného znaleckého posudku trval v celom rozsahu.

Dôležité kritérium pri ublížení na zdraví - musí ísť o objektívny stav.

Ublíženie na zdraví je objektívne existujúci stav, ktorý je charakterizovaný poruchou dokonalej stavby tela alebo jeho jednotlivých orgánov, alebo ich harmonickej funkcie musí viesť k porušeniu normálnych somatických alebo psychických funkcií (NR 9 Tz 59/1967).

Vo vzťahu k tomuto predmetnému zraneniu s prihliadnutím na jeho charakter - bolo za to, že zdravotné následky neboli trvalé, boli ľahko odstrániteľné - predmetná liečba poranenia ušnice vpravo a zmyslového orgánu sluchu vpravo prebiehala bez komplikácií. Bola ako liečba zvolená ambulantná a nechirurgická, konzervatívna. Nedošlo u poškodenej ku zníženiu pracovnej spôsobilosti. Nebola obmedzovaná poruchou sluchu - táto bola totiž len veľmi ľahkého stupňa a nebola spôsobená následkom poranenia blanky bubienka vpravo. Tiež si nevyžadovala pomoc inej osoby v obvyklej činnosti.

Pre právne závery nie je pre súd smerodajné, ako sa poškodený po útoku zdravotne cítil, rozhodujúci je objektívny charakter poškodenia zdravia, ale v rámci odborného lekárskeho skúmania poškodenia zdravia - i keď v znaleckom posudku bolo uvedené liečba poranenia blanky bubienka bola u poškodenej v rozmedzí desať až 42 dní - vychádzal súd z časti kde predmetný znalec uviedol - že predmetné poranenie si zvyčajne vyžaduje krátkodobú práceneschopnosť v trvaní štyri - päť dní a že vo vzťahu ku poškodenej vzhľadom na charakter išlo o zranenie ľahké. Objektívny charakter predmetného poškodenia zdravia konštatoval, že poškodená bola poranením predmetného stredného ucha obmedzená len dočasne a to len režimovými opatreniami - ktoré spočívali ako vyššie uviedol - v ochrane pred vniknutím vody - pri sprchovaní. A tak ako už vyššie konštatoval poškodená nebola obmedzovaná poruchou sluchu - lebo bola veľmi ľahkého stupňa a nebola spôsobená následkom poranenia blanky bubienka vpravo. Nevyžadovala ani pomoc v obvyklej činnosti inej osoby.

-vo vzťahu ku skutku zo dňa 13.marca 2014

Prokurátor mal za to, že predmetným konaním obžalovaného boli poškodenej spôsobené zranenia - tri hematómy 10 x 10 cm v gluteálnej (sedacej) oblasti v oblasti kolena a na predlaktí

V zdravotnej dokumentácii nebola zaznamenaná žiadna medikamentózna liečba, nebola vystavená práceneschopnosť - len ambulantná správa od všeobecného lekára zo dňa 14.marca 2014. Neboli odporúčané ani kontroly - teda poškodená nebola na žiadnych iných vyšetreniach s uvedenými poraneniami. Z medicínskeho hľadiska konštatoval znalec - že išlo o zranenia ľahké.

-vo vzťahu ku skutku zo dňa 12.marca 2016 - mal za to, že tento nenapĺňa skutkovú podstatu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. ani v štádiu pokusu podľa § 14 Tr.zák. Prokurátor mal za to, že predmetným konaním obžalovaného boli poškodenej spôsobené zranenia - krvácanie v ústnej dutine a pomliaždenie jazyka a hematóm na krku.

Na základe predloženej zdravotnej dokumentácie - t.j. lekárskeho správ (náleзов) bolo preukázané, že v predmetný deň poškodená mala spôsobené zranenia poranenia v oblasti krku (menej bolestivý opuch - pomliaždenina) a pomliaždenina ľavej strany jazyka následkom zhryzu - na RTG bola odoslaná dňa 17.marca 2016 - ktorým sa nepotvrdili traumatické poranenia kostno-chrupkovej kostry hrtna a jazyky. Ďalšia liečba poranení v oblasti jazyka a krku nebola potrebná. Následne u poškodenej chirurgom - dňa 14.marca 2016 - boli u poškodenej v oblasti oboch ramien popísané dve krvné podliatiny o veľkosti 6x4 cm - ktoré popísala jej všeobecná lekárka dňa 15.03.2016 vo svojej lekárskej správe - ktoré už mali byť vo veľkosti 10 cm - krvné výrony v oblasti prednej hornej 1/3 ramien, vpravo aj na bočnej ploche - približne rovnakej veľkosti.

Dňom 17.marec 2016 boli u poškodenej vykonávané i neurologické vyšetrenia - neurológom E.. D. H. - ktorá v predmetnej ambulantnej správe zadokumentovala nové ťažkosti poškodenej v oblasti krčnej a drikovo-krížovej (LS) oblasti.

Vo veci bol vystavený doklad práceneschopnosti vo vzťahu k poškodenej od 15.marca 2016 pre (DG:S10 - poruchové poranenie krku, S40 - zmliaždenie pleca ramena, YO4 - napadnutie s použitím fyzickej osoby). Predmetná kontrola bola vykonaná dňa 18.marca 2016 a ukončenie liečby bolo k 20.marcu 2016. Zároveň bolo konštatované, že liečba poranenia chrbtice pokračovala ďalej aj po ukončení PN.

Vo veci u predmetného neurológa boli vykonané viaceré kontroly - E.. D. H..

Prvé vyšetrenie bolo vykonané dňa 17.marca 2016 , následne dňa 06.júla 2016, potom dňa 14.júna 2017, dňa 24.októbra 2017 a dňa 05.marca 2018 a 17.apríla 2018 - u rehabilitačného lekára.

Z uvedeného tak vyplynulo, že išlo o zdravotný problém v súvislosti s chrbticou. V prípade vzniknutej tejto okolnosti je typické - že doba liečenia nemusí byť zhodná s dobou hojenia, pretože táto je spravidla dlhšia. Všeobecne ide o taký charakter, pri ktorom by sa za skončenie doby liečenia považovalo až navrátenie do úplne pôvodného stavu - pred poškodením zdravia a toto by mohlo trvať celé roky (viď - kontroly v dlhšom časovom období). Nevyhnutné je preto za koniec doby liečenia považovať čas odkedy sa poškodenie zdravia vyliečilo do takej miery, že už nie je výraznejšie sťažený obvyklý spôsob života - pretože i pri predmetnej chrbtici na hlavnom pojednávaní poškodenej vypovedala - krčná chrbtica odznela s tými ostatnými zraneniami - potom som už nepociťovala žiadne problémy, ani bolesti, nikdy nemala problémy s krčnou chrbticou ani pred útokom, ani po útoku, a ani v súčasnosti. Bolesti mala skôr medzi lopatkové. Bolesti pociťujem najmä po dlhšom sedení, predmetné bolesti sa jej vracali - ale v súvislosti s chrbticou nebola práceneschopná.

Má sa za to, že predmetné poškodenie i keď sa úplne nevylieči, ale vylieči sa do dostatočnej miery a ďalšie zlepšovanie zdravotného stavu je príliš pomalé - pretože toto závisí od rôznych faktorov - napr. návšteva rehabilitácií, preventívne kontroly.

Ani pri jednom z týchto dielčích skutkov - t.j. 19.apríla 2011, 13.marca 2014 a dňa 12.marca 2016 nešlo o také zmeny v zdravotnom stave poškodenej - ktoré by boli trvalého rázu - išlo len o prechodný ráz. Porušením normálnych funkcií telesných a duševných nesťažovali výkon obvyklej činnosti, nemali vplyv na obvyklý spôsob života poškodenej. Vyžiadali si len lekárske ošetrenie, kontrolu a vo vzťahu ku skutku zo dňa 12.marca 2016 krátkodobú práceneschopnosť nepresahujúcu viac ako sedem dní. Porucha zdravia sa prejavila len bolestivosťou, zdravotné problémy zodpovedali lekárskeho nálezu a išlo o zranenia z medicínskeho hľadiska ľahké. Išlo tak o drobné poškodenia zdravia. Nešlo teda o taký zásah - ktorý by negatívne zasiahol do zdravotnej sféry poškodenej a následne by rezultoval do ovplyvnenia jej života.

Predmetné spôsobené zranenia významnejším spôsobom neobmedzili poškodenú v jej bežnom spôsobe života, neboli sprevádzané výraznejšou bolestivosťou a nezanechali podľa záverov znaleckého posudku žiadne trvalé následky. Nevyhnutná doba liečenia a práceneschopnosti nebola viac ako sedem dní - ktorá je v súdnej praxi dlhodobo považovaná za minimálnu dobu, počas ktorej by mal mať poškodený sťažený obvyklý spôsob života, aby bolo tiež možné vyhodnotiť zranenie ako ublíženie na zdraví.

Napriek tomu, že konanie obžalovaného podľa názoru súdu nedosiahlo takú intenzitu, aby mohlo byť kvalifikované ako žalovaný trestný čin - ide o spoločensky závadné konanie, ktoré by mohlo byť kvalifikované ako priestupok (proti občianskemu spolunažívaniu) a teda predmetné konanie môže byť iným orgánom posúdený ako priestupok podľa § 49 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch) - súd preto predmetnú vec postúpil podľa § 280 ods. 2 Tr.por. trestnú vec obžalovaného postúpil Okresnému úradu Bratislava ako orgánu príslušnému na prejednanie priestupku.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. zákona o priestupkoch - priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky, nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o priestupkoch do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie.

Podľa § 52 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupky prejednávajú okresné úrady, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa názoru súdu vo veci ešte neuplynula dvojročná lehota na prejednanie priestupku podľa § 20 ods. 1 zákona o priestupkoch - protiprávne konanie bolo dokonané dňom 12.marec 2016 - pričom v období od 26.marca 2016 do 20.decembra 2019 bolo vedené pre tento skutok trestné stíhanie a preto

uvedená doba podľa § 20 ods. 2 zákona o priestupkoch sa nezapočítava do dvojročnej prekluzívnej lehoty stanovenej na prejednanie priestupku.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať sťažnosť zo strany prokurátora do troch pracovných dní od jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.